

Boele - nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

**HET
EERSTE
SCHIP
GEDOKT!**

Zaterdagmorgen 26 oktober 1963

HET EERSTE SCHIP GEDOKT

Vrijdag 25 okt.: Gereed om de eerste gast te ontvangen. Op de achtergrond ligt de eerste gast, het m.s. „Ringdrude”, al te wachten.

Vandaag moet het gebeuren, 't eerste schip in ons eigen dok. Als we 's morgens opstaan en door de gordijnen gluren, zien we een grauwe massa onze huizen

heid gaan we nog even kijken of alles toch wel goed staat, ligt of hangt. We hebben het gisteren al een paar maal gedaan, maar je weet nooit wat er

ligt?" „Zeker”, zegt hij, „kijk er maar eens in.” We klimmen naar de kijker, leggen ons oog nauwkeurig voor de lens en staren, ja natuurlijk, weer in de grauwe mist. „Wacht maar”, zegt Peskens, „'t komt wel voor elkaar” en hij sleutelt al in één van de kastjes. Op dat moment komen de heren Breeman en Van Oijen binnen. „Morgen, niet zo best, hè?” „Nee”, zegt Breeman, „maar als de sleepboten erdoor komen, krijgen we die schuit er wel in, hij ligt tenslotte vlakbij!” „Zeg, Herman, ik ga naar de andere kant van het dok om daar de zaak in de gaten te houden en Jan gaat naar boord van de „Ringdrude”. Frans, geef ons maar een zendertje mee, dan kunnen we contact houden en nog even

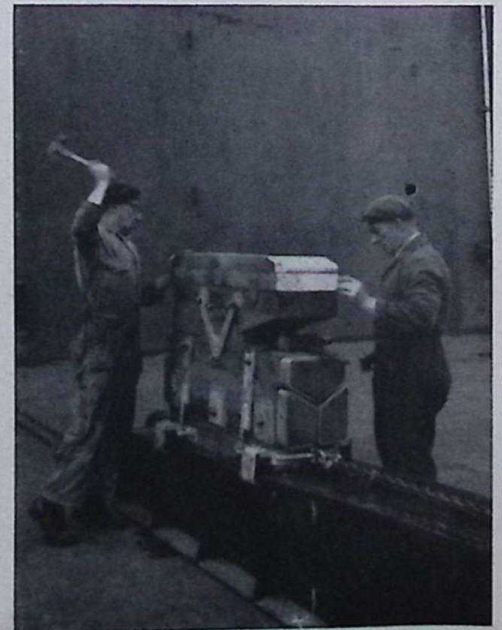

Zaterdag 26 okt.: Hoe mistig het was!

omringen. Als we de dijk opkomen is de poort met alles wat daarachter ligt in een dichte grauwe mist gehuld. „Morgen, portier, niet zo best hè, zijn er al andere dauwtrappers?” „Nee meneer, nog niet veel”, klinkt het door de grauwe massa. Wij zijn toch niet alleen, want Theo Peskens stijgt op z'n dienstriewiel om zich samen met ons naar het dok te begeven. „Wat denk je, Peskens, zou het er nog van komen?” „'k Weet niet”, zegt hij, „'t is nog slechter dan gisteravond toen we naar huis gingen.” Bij het dok komt uit de dichte brij Jan Molenaar opdoemen. „Hoe is het, Jan, alles goed?” „'t Is niet best”, zegt Jan al pruimend, „maar wie weet klaart het straks wel op. Zullen we nog even een rondje op en in 't dok maken?” Voor alle zeker-

's nachts gebeurd kan zijn. De kimstoppings staan op de juiste plaats, de kolders hangen ter plaatse aan het hekwerk, de losse loopplank is weg. „Ik geloof, dat het zover voor elkaar is, Jan. Alleen straks de trek wagens nog even achter in het dok halen en ook de kettingen, om te zien of het schip in het midden ligt, gereed hangen. Mooi, nog even langs het bedieningshuis lopen of daar de mensen die het moeten doen present zijn.” „Mij heb je”, zegt Jan en we lopen mistkauwend naar het bedieningshuis. Daar is Peskens de boel aan het controleren. „Verdikkeme, nou is de vloeistof in m'n doorbuigingsmeter weer verdwenen. 't Is toch nog niet voor elkaar!” „Zeg, Peskens, je hebt toch nog die optische kijker om te controleren of het dok recht

O.a. L. Nugteren en J. Hof brachten daags tevoren de kimstoppings in gereedheid.

„Mooi spul, mannen”, zegt K. Eenhoorn en demonstreert het kantelen van de stoppings.

gezellig leuteren zo tussendoor.” De zendertjes worden ingesteld en ieder gaat zijns weegs. Inmiddels is ook Visseren met z'n bankwerkers gearriveerd en de schippersploeg. De heer Sülzle van de Gemeentedokken heeft zich bij ons gevoegd. We zijn er wel verheugd over, dat we gebruik kunnen maken van zijn adviezen. Hij is tenslotte expert in het dokken. Iedereen gaat naar zijn post en de zaak gaat draaien. De „Ringdrude” krijgt de verhaalploeg, de anderen beginnen met losmaken, de trekwagens worden achter in dok getrokken, nadat de monteur van Van Rietschoten en Houwens stroom op de lieren heeft gezet. In het bedieningshuis worden knoppen omgezet, schuiven gaan open en de doorbuigingsmeter en de trimmeters stuwen hun blauwgekleurde vloeistof omhoog of omlaag. Die zendertjes zijn fijne apparaten. „Hallo, Herman, ben je aan het zakken? Over!” „Ja, we gaan al, hou je vast, je moet alleen je volume op 6 zetten, over!” „Oké, doen we, over!” Van de „Ringdrude” krijgen we via Weeda door: „De sleepboten zijn gearriveerd, over.” „Oké, je krijgt een seintje om vast te maken, over.”

Inmiddels zijn de directie en andere belangstellenden gearriveerd. Ook de dames zijn niet van de mist geschrokken en komen op het dok een kijkje nemen.

In het bedieningshuis is dit niet onopgemerkt gebleven. „Zeg, jij zit er daar aan de andere kant warmpjes in, over”, klinkt de stem van Frans, die de zon kennelijk niet in het water kan zien schijnen. Om ongeveer halftien geeft de heer Breeman bericht: „Laat die schuit maar komen, we liggen op de goeie diepte, over.” „Oké, we komen er aan, over.” Jan Molenaar krijgt een seintje en een kwartiertje later komt plots de

voorsteven van de „Ringdrude” misschien op nog geen vijftig meter afstand te voorschijn, want meer zicht is er niet. In het bedieningshuis krijgen ze nu even rust en koffie. Het schip wordt naar binnen gehaald en zo goed mogelijk vastgelegd. Daarna begint het in het midden brengen van het schip met behulp van de kaapstanden en trekwagens. 't Gaat nog niet zo vlot, maar, wat wil

„Hallo, Herman, alles oké? Over”. Die zendertjes blijken van groot praktisch nut te zijn.

je, de eerste keer. Iedereen moet nog op iedereen inspelen. Dit moet routinewerk worden met vaste liermensen. Het contact van SB- naar BB-dokzijde is er nog steeds. „Zeg, Frans, begin je trek te krijgen in een borreltje? Over.” „Eén?” klinkt het van de overzijde, „een hele fles, over”.

Daarna begint het oppompen, eerst langzaam, dan weer even zakken, want het schip is weer uit het midden, dan weer op. Eindelijk het bericht: doorpompen! De kolders worden geplaatst, de kimstoppings aangedraaid. Twee kikvorsmannen hebben zich inmiddels ingepakt om de stoppings onder water eerst na te zien of ze wel aan zitten. Ook dat is voor elkaar. Nu wachten maar tot het schip droog komt. „Zeg, Herman, ouwe reus, je haalt hem er keurig netjes uit, over.” „Bedankt voor de belangstelling, over.”

Om ongeveer halftwee hebben we het schip droog en nu schiet het zonnetje door de dichte mist en fleurt de hele zaak op. Handen schudden. „Meneer Boele, gefeliciteerd met de ingebruikname van ons eigen dok.” „Jongens, allemaal gefeliciteerd, we gaan nu ons langverlangde drankje pakken.”

Met een trots gevoel verlaten we later de dokpier, zo nu en dan eens omkijkend om te zien, hoe dat nu wel staat, een schip in „ons eigen dok” en dan nog wel in oktober in gebruik genomen, want die datum stond immers al in de kristallen vaasjes gegraveerd!

10.000 MIJLEN OVER ZEE IN EEN NOTEDOP

Enige maanden geleden kregen wij van de Kon. Maatschappij tot het Uitvoeren van Openbare Werken A. Volker N.V., opdracht om de hopper Amsterdam 7 gereed te maken voor werkzaamheden in Australië.

Nu waren deze werkzaamheden in het geheel niet van dien aard om daar speciaal in ons personeelsblad aandacht aan te schenken, maar aangezien dit kleine scheepje van 37 meter lengte geheel op eigen kracht onderweg is naar Australië, vonden wij deze reparatie door dit spectaculaire feit toch waard in ons blad genoemd te worden.

Eerst kreeg het casco op de helling een goede beurt en werden de nodige voorzieningen voor de overtocht getroffen. De oude Bolnes-hoofdmotor werd verwijderd en een nieuwe Caterpillar-motor ingebouwd. Ook de hulpwerktuigen werden praktisch allemaal vernieuwd, zodat

ook het gehele pijpleidingsysteem vernieuwd moest worden. De ruimte van de stortbakken werd bijna geheel volgestouwd met baggerremmers, zware kettingen en alle mogelijke materialen, welke men in Australië nodig heeft. Ook de bunkercapaciteit moest aanzienlijk vergroot worden. Hiertoe werden zes pijpstukken, zoals gebruikt worden bij opspuitingen, in de beun aangebracht en ingericht als noodbunkers met een totale inhoud van ongeveer 30 ton.

Op de foto, die tijdens de proeftocht genomen is, kunt u deze pijpstukken duidelijk zien.

Men rekent, dat de overtocht ongeveer 2½ maand zal duren.

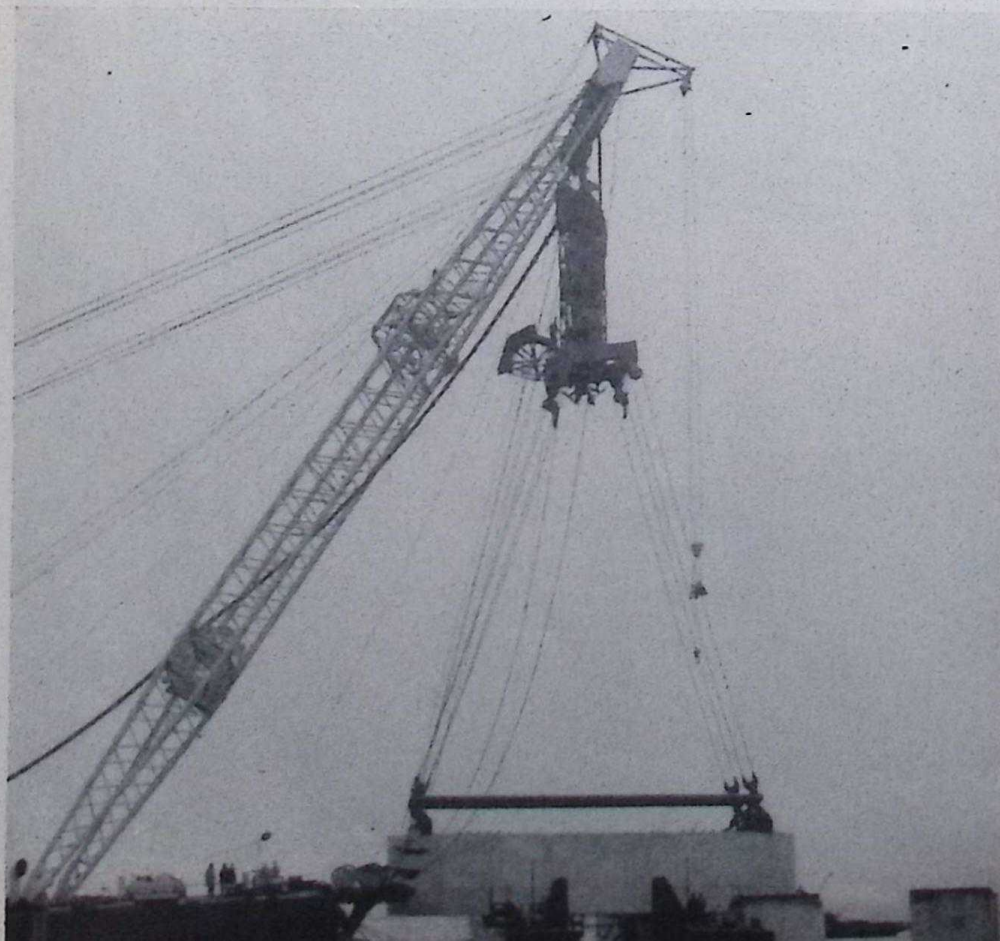
Wij wensen de mensen van Smit-Dirkzwager, die het schip uitbrengen, een voorspoedige reis en hopen, dat de Amsterdam 7 een steentje zal bijdragen om de naam van ons land als scheepsbouw- en waterbouwkundige natie hoog te houden.

NOGMAALS: „DE BOK”

Op 20 september 1963 werd in Zeeland op de Oosterschelde de bok „Ir. J. G. Snip”, voor ons beter bekend als bouwnummer 1007, de „vorstponton”, voor de derde en laatste maal getest met een gewicht van ± 500 ton. Het gewicht bestond uit een caisson (zie foto), gevuld met grind om aan het extra zware gewicht te komen. De gehele test verliep volgens plan en onder toezicht tevens van Arbeidsinspectie. De caisson wordt over drie stuks van tevoren ingedreven palen met lengte 50 m en diameter 4,5 m geschoven. De ruimte tussen palen en caisson wordt na het stellen van de caisson volgestort. Op deze caisson komt later de pijler waarop dan de brugdelen aansluiten. Het indrijven der palen, waarover we in een vorig nummer al meer gezegd hebben, loopt volgens plan en hieruit kunnen we concluderen dat de bok dus voldoet aan de eisen die aan haar gesteld zijn.

Voor het hijsen en kantelen van de onderdelen van deze brug is heel wat gereedschap nodig.

Tot nu toe maken we in de lasloods regelmatig hijsconstructies, die hiervoor bestemd zijn.

het kristallen vaasje

Drukte op kantoor. Maar de dames L. G. Herwig en A. J. Barendregt schijnen het een leuk karweitje te vinden

In heel veel huiskamers prijkt thans een prachtig kristallen vaasje, het aandenken waarmee de directie het personeel meende te moeten verrassen ter gelegenheid van de ingebruikname van ons eigen dok. We hebben zo hier en daar eens geïnformeerd en het bleek wel, dat deze geste bij de mensen bijzonder in de smaak gevallen is. Dat de waardering voor onze gezamenlijke arbeid, die het ten-

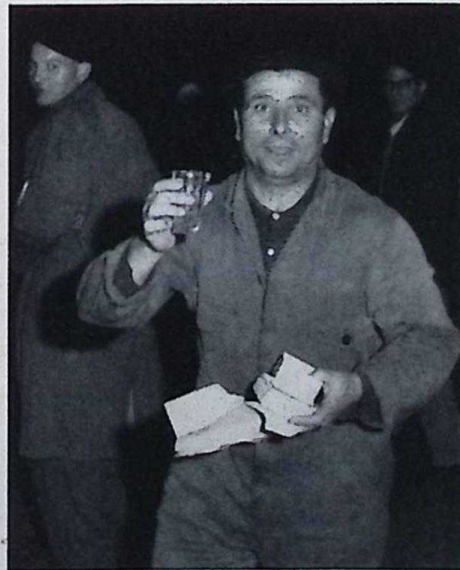
*.... het vaasje ging van hand tot hand
V.l.n.r. A. C. Dekker, H. Dokter, M. W. Sparreboom en W. L. Bendeler*

De heer P. Tuk neemt als eerste het vaasje in ontvangst.

slotte mogelijk maakte de bouw van een eigen dok te verwezenlijken, op een dergelijke manier tot uiting wordt gebracht, wil er heel graag in.

De directie koos dus het kristallen vaasje en we menen uit de diverse reacties te mogen opmaken, dat het een zeer ge-

„Magnifico ... gracias ...”

lukkige keuze geweest is. Vooral de vrouwen bleken er mee in hun schik, omdat het smaakvolle geschenk het in de huiskamer bijzonder goed doet en het voor diverse doeleinden dienst kan doen. U kunt er b.v. sigaretten in doen, maar het meest geëigend lijkt het ons toch wel voor een klein boeketje. En, zoals iemand in de machinefabriek opmerkte, als borrelglasje vanwege de royale maat.

De leden van de Ondernemingsraad werden op die vrijdagmiddag van 25 oktober door de directie uitgenodigd op kantoor te verschijnen om een bijzondere vergadering bij te wonen. 't Werd geen echte vergadering, maar een ongedwongen gesprek, waarbij de directie vertelde het op prijs te stellen om de vertegenwoordigers van het personeel het eerste het vaasje te laten zien en het symbolisch te overhandigen, een half uur vóór de uitreiking aan het personeel tijdens de loonbetaling. Het vaasje ging van hand tot hand en men sprak als zijn mening uit, dat het personeel dit geschenk zeker naar waarde zou weten te schatten.

De secretaris van de Ondernemingsraad, de heer P. Tuk, sprak enkele woorden van erkentelijkheid en zei te hopen, dat het eigen dok zal beantwoorden aan de verwachtingen, die de directie er van koestert.

Voor het overige zullen de bijgaande foto's u wel een idee geven van de gebeurtenissen rondom het kristallen vaasje.

„Asjeblief, Jan”, zei S. v. Prooyen. „Bolleefd”, zei J. Alderliesten en ging gauw naar zijn allerliefste.

De voorste sectie wordt gereed gelegd.

Aldus geschiedde.

Voordat het schip eind september aan de werf verscheen voor de operatie, werden de te vernieuwen wrangen en vlakplaten in twee secties afgeschreven en tijdens het slopen van de te vervangen delen opgesloten en afgelast. Tot het van te voren maken van deze 2 secties werd besloten om de reparatietijd te bekorten, want de rederij stond ons 2 weken toe en dat is voor zo'n karwei echt niet veel. Er is nogal wat gemopperd over deze methode, vooral door de mensen die de secties moesten aanbrengen, stellen en hechten. Het was ook niet eenvoudig om door deze met verstijvingen volgepropte dubbele bodem te kruipen.

In dit geval echter was het beter om een dag langer over een sectie te stellen

OPERATIE „OCEAN SPRINTER”

De „Ocean Sprinter”, één van de koelschepen van de rederij Van Es & Co., was deze zomer op de helling voor een onderhoudsbeurt en onderzoek.

Bij dit onderzoek bleek, dat haar borstkast ten gevolge van het „paaltjes lopen” vrij ernstig in elkaar gedeukt was.

Een schip „loopt paaltjes” als tijdens het varen bij vrij hoge golfslag het vlak regelmatig even boven water komt en dan steeds gebeukt wordt door enorme waterklappen. Op den duur gaat dan de beplating tussen de wrangen naar binnen staan en kunnen ook de wrangen zelf het gaan begeven. Dit laatste nu was ook gebeurd met de „Ocean Sprinter”.

Reparatie van het vlak tijdens deze onderhoudsbeurt kwam voor de rederij en ook voor de werf nogal ongelegen. De klas en scheepvaartinspectie verleenden een half jaar uitstel, indien een noodreparatie zou worden uitgevoerd.

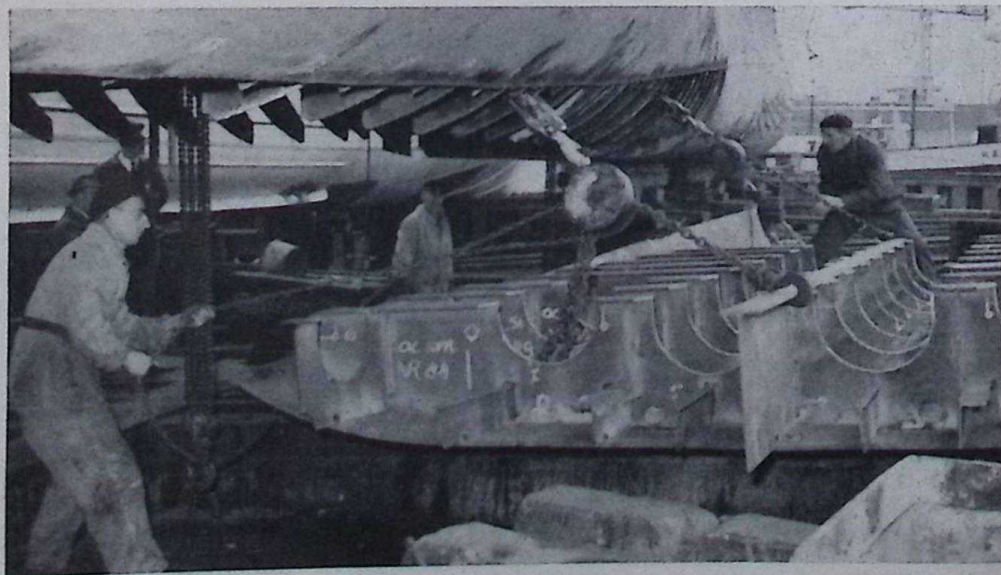
Brander R. Pico Rodriguez maakt vuurwerk bij het op maat afsnijden van de wrangen, die voor de helft vernieuwd werden.

dan het deel voor deel bijbrengen van wrangen en platen.

Wie de hoeveelheid laswerk heeft gezien, dat al van tevoren aan deze secties was verricht, moet ook wel tot die conclusie zijn gekomen.

We hebben met de fotograaf de reparatie gevolgd en nu kunt u daaraan op uw beurt meedoen.

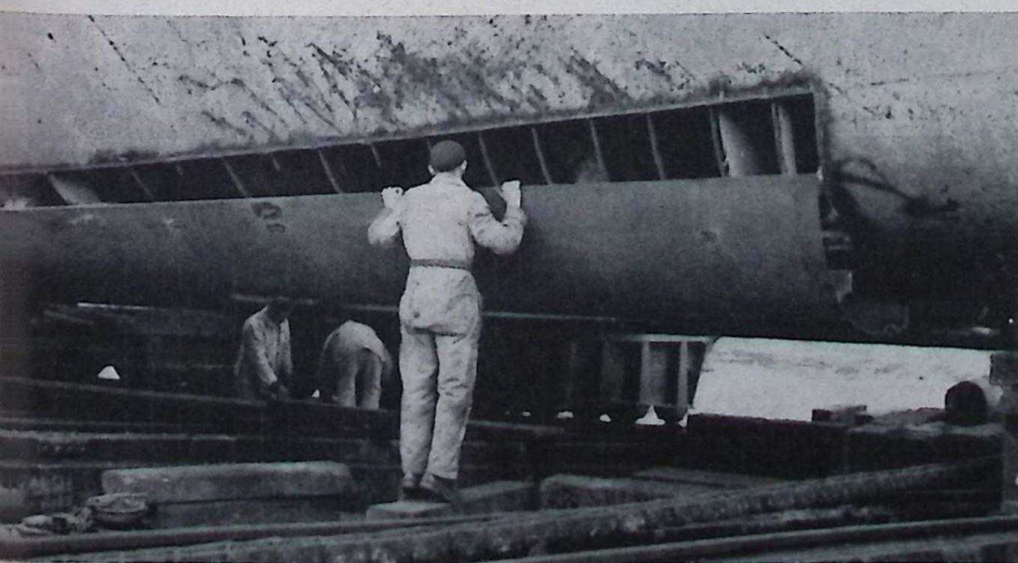
De sectie is gereed om er onder getrokken te worden. Aan de takels D. Huizer (r.) en B. Temmink (l.), lasser H. J. G. van Heek staat al met de tang klaar.

Een paar close-ups.

't Schijnt nog niet zo eenvoudig te zijn, getuige de ernstige gezichten. Lasser H. J. G. van Heek (onderste foto) heeft de tang weer weggelegd en helpt een „takeltje” mee, evenals J. Blauw en N. Ravenstijn (resp. r. en l. boven).

B. Temmink: „Wat? Moet ik daar in?”

De heer Joh. Boele heeft de administratiemachine in werking gesteld en over het resultaat is men blijkbaar tevreden.

V.l.n.r. de heren C. Gravendeel, Joh. Boele, H. F. A. Haffmans (van de leverancier der machines), G. Bovenhoff en P. v. Vliet.

DE MECHANISCHE ADMINISTRATIE

De rekenende ponsmachine, een wonder van technisch vernuft . . .

Op 4 september jl. werd voor de administratie een nieuwe periode ingeluid met de min of meer officiële ingebruikstelling door directeur Joh. Boele van de vernuftige machines, die we samenvatten onder de term Mechanische Administratie.

In het vorige nummer hebben we u verteld waarom we tot deze wijze van administreren overgegaan zijn en nu willen we trachten u een idee te geven van het principe, waarop het gehele systeem berust. En misschien klinkt het wat gek, maar dat principe is:

Gaatjes maken in kaarten

Die kaarten gaan dan door bepaalde machines, die in hun inwendige allerlei palletjes, nippeltjes en stiftjes hebben, die op een ingewikkelde manier in die gaatjes kunnen grijpen en de kaart daardoor een bepaalde richting uit kunnen sturen. En vraagt u ons maar niet hoe dat gaat, want om dat te snappen moet je een fijnzinnig technicus zijn en helaas . . . dat zijn we niet. Laten we het

maar heel eenvoudig houden, want 't is zo al ingewikkeld genoeg.

Gaatjes maken in kaarten dus.

Hoe ziet zo'n kaart er uit? In principe zo:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	enz.
0																	
1	■																
2		■															
3																	
4				■													
5					■												
6																	
7																	
8																	
9																	

Horizontaal een aantal kolommetjes in hoofdzaak voor de cijfers 0 t/m 9.

Verticaal wel zo'n tachtig kolommetjes. Alle gegevens die u op uw tijdkaart schrijft, worden op zo'n kaart gezet. Niet in letters en cijfers, maar met behulp van ponsgaatjes.

Bijvoorbeeld.

Uw lootjesnummer, laten we zeggen 1254, moet op de kaart gezet worden.

In de eerste verticale kolom wordt een gaatje geponst in de 1, in de volgende een gaatje in 2, dan in 5 en tenslotte in 4 (zie de tekening). Uw nummer staat er op.

Op dezelfde manier wordt in de volgende kolommen op de kaart gezet hoeveel uren u werkte, aan welk akkoordnummer en aan welk bouw-, reparatie- of C.O. nummer enz. Deze gaatjesmakerij lijkt een heel gedoe, maar gelukkig behoeven al die gaatjes er niet met een stopnaald ingeprikt te worden. Hiervoor zijn zgn. ponsmachines, die met een ongelooflijke snelheid werken.

Ga maar eens na.

Van elke regel op de tijdkaart moet een ponskaart gemaakt worden. Van al het overwerk ook weer een aparte kaart (dit in verband met overloon-berekening). Dit komt neer op ongeveer 3000 ponskaarten per dag. Dan denkt u natuurlijk dat ze de hele dag niks anders doen dan gaatjes ponsen, maar nee hoor, in een paar uur is dat hele karwei door twee dames gefikst!

De Machines

Het begin van de mechanische administratie is dus het gaatjes ponsen en het einde is, dat er uit een bepaalde machine volgedrukte lijsten te voorschijn komen, waarop alles af te lezen is, wat men wenst te weten.

Welke weg moeten de geponste kaartjes afleggen, voordat dit eindresultaat eruit komt rollen?

Deze:

a. Eerst dus de ponsmachines. Hiervan hebben wij er twee. Alle gegevens van uw tijdkaart worden met behulp van deze machines overgenomen op de ponskaarten.

In gaatjes dus.

Hierbij kunnen fouten gemaakt worden, want waar gehakt wordt, vallen spaanders. Daarom worden alle geponste kaarten nog een keer gecontroleerd met

Een blik in de ponskamer. Hier worden uw tijdkaarten nu verwerkt.

b. twee controle-ponsmachines, die weer door andere pons-typistes bediend worden.

Deze machines zijn niet uitgerust met ponsstiften maar met borsteltjes, die de ponsgaatjes aftasten.

Worden nu de geponste kaarten door deze controle-ponsmachine gevoerd, dan wijst ze onverbiddelijk alle kaarten aan, waarin een verkeerd gaatje is geponst en ook waar de fout zit. Door

een druk op de knop wordt de „foute” kaart er automatisch uitgewipt.

c. De ponsmachines staan alle in de ponskamer. Nog één machine, ook in deze ruimte, vraagt onze aandacht nl. de vertolker. Alweer een ingewikkelde machine, maar desondanks heel eenvoudig te bedienen. Dit apparaat is in staat om de gegevens die in gaatjes op de ponskaarten vermeld staan om te zetten in letters en cijfers en schrijft dat dan, indien nodig, op de ponskaart.

...chefkok C. Gravendeel met een vermicellisoepbord...

Ze fungeert dus als tolk, vandaar de naam vertolker.

d. De sorteermachine.

Deze kan de ponskaarten verwerken met een doorvoersnelheid van 42.000 kaarten per uur. Bijvoorbeeld: de kaarten moeten in volgorde gelegd worden van het lootjesnummer, dus ongeveer 900 kaarten. In een kwartiertje gebeurt!

e. De rekenende ponsmachine. Ook hier geldt weer, dat we alleen kunnen vertellen wat deze machine doet, want de rest gaat mijlen ver boven onze pet. Deze rekenende ponsmachine kan optellen, aftrekken, vermenigvuldigen, delen en ... de uitkomsten van die berekeningen schrijft ze in gaatjes op de ponskaart. Ook de tariefberekening gebeurt op deze machine.

f. De administratiemachine of tabelleermachine.

Dit is de machine voor de eindresultaten. De ponskaarten worden in deze machine gevoerd en via een ingebouwde drukkerij komen alle gegevens op lijsten te staan. En dat kan van alles zijn. Allerlei overzichten en gegevens, die directie, bedrijfsleiding, rekeningenafdeling enz. willen hebben (en dikwijls heel snel willen hebben) worden vlot door deze machine verstrekt.

Volgend jaar zullen ook uw loonstrookjes met deze machine vervaardigd worden. Inmiddels levert ze u al het nieuwe tarief-afrekeningstaatje en u hebt wel

Nog een foto van de prachtige administratiemachine. Ook de heer W. Hulzebosch maakt in zijn zondagse pak een zeer nette indruk.

bemerkt, dat alles er veel uitvoeriger en duidelijker opstaat dan voorheen het geval was.

Het bedienend personeel

De machines nemen een belangrijk gedeelte van het gewone routinewerk, dat

u gerust sleurwerk mag noemen, over. Dat is belangrijk, want sleurwerk is niet alleen geestdodend, maar inspireert nooit tot goed werk.

Het allerbelangrijkste is echter de snelheid, waarmee de benodigde gegevens verstrekt kunnen worden. In onze moderne tijd wordt de behoefte om *direct* over *juiste* gegevens te kunnen beschikken, steeds groter.

In deze behoefte zullen deze ingenieuze machines gaan voorzien en ze worden daartoe bediend door een aantal van onze kantoor mensen, die speciaal voor dit doel werden opgeleid. Want u begrijpt wel, dat de machines hun gegevens niet spuien zonder gecommandeerd te worden door mensen, die gevoel hebben voor dit bijzondere werk en die weten, wat en hoe ze commanderen moeten.

Die commando's worden gegeven via ingewikkelde schakelborden, die, zoals u op de foto kunt zien, meer op vermicellisoepborden dan op schakelborden lijken. De cheffkok is de heer C. Gravendeel en zijn obers zijn de heren P. van Vliet en W. Hulzebosch.

En willen we onze beeldspraak nog verder doorvoeren: deze drie heren worden bijgestaan door vijf serveersters, de ponsmachinedames.

U en ik zijn de klanten en wij zullen in dit pas geopende restaurant begrip hebben voor de vele aanvangsmoeilijkheden, waar tegenover het personeel zich, vaak onverwacht, geplaatst zag en ziet.

Maar met ons aller medewerking (en we denken dan nog eens aan de correcte inlevering en invulling van tijdkaarten) zal de mechanische ploeg zeker alle moeilijkheden het hoofd weten te bieden.

Mevr. A. Nugteren-de Haan: „Blijf daar maar eens kalm bij ...”

De uitreiking van de diploma's.

„Ons huis staat overal” was de titel van het cabaretprogramma, dat de leerscholieren, hun ouders, verloofden of vriendinnetjes en de vele belangstellenden werd aangeboden ter omlijsting van de jaarlijkse uitreiking van de diploma's. Dit cabaretprogramma stond op een dusdanig hoog peil, dat we rustig kunnen stellen, dat de feestavond op 23 oktober één van de beste was, die we tot nu toe meegemaakt hebben. De voldoening stond dan ook op de gezichten te lezen van de aanwezigen, onder wie we o.a. opmerken konsulenten van de stichting Bemetal en V.E.V., directeuren van Technische Scholen en de leden van de Ondernemingsraad. Ook ditmaal was in de foyer een tentoonstelling ingericht, waar men werkstukken van alle jongens in opleiding kon bewonderen. De belangstelling er voor was heel groot en het zal de jongens wel plezier gedaan hebben om zo de bewijzen van hun groeiend vakmanschap te kunnen tonen.

De uitreiking van de diploma's werd verricht door directeur Joh. Boele, die in zijn toespraak gewag maakte van het grote belang van een goede vakopleiding. Hij zei verheugd te zijn, dat zo'n groot aantal mannen er in geslaagd was het begeerde diploma te bemachtigen en hij prees de ijver en het doorzettingsvermogen van de jongelui om tot dit resultaat te komen. Niet alleen jongelui, maar ook de vier ouderen, die met goed gevolg hadden deelgenomen aan de cursus platendrukken. Voor hen was een speciaal getuigschrift ontworpen. De heer Joh. Boele betrok in zijn hulde de heer H. Stibbe, hoofd

.... de zes artiesten hadden een leuke entrée bedacht

In grijs kostuum: De Spelbrekers, daarachter Judith de Leeuw. Geheel rechts: Henk Bouwman, de andere twee het accordeonduo (tweeling broer en zus Eikelboom).

stijlvolle feestavond van de bedrijfsopleiding

van de afdeling Opleiding en Vorming en ook de diverse leermeesters van de bedrijfsopleiding. De volgende getuigschriften werden daarna uitgereikt:

Voor het vak Machinebankwerken:

J. A. Groenendijk
P. A. Groenendijk
L. Huijzer
A. Sneepels
S. A. A. Tiggeloven
W. van Welie

Voor het vak Scheepsbeschietsen:

W. de Ridder
G. Schutter
C. Vermaas

Voor het vak IJzerwerken en Afschrijven in de Scheepsbouw:

C. van Driel
P. Blom
K. Dekker
J. Babos

Voor het vak Metaalbewerken in de Scheepsbouw:

C. H. Breems

Het „VEV-diploma” voor het vak Elektrotechnisch Installeren:

W. J. Weeda

Het bedrijfsgetuigschrift voor het vak Platendrukken:

J. Anninga
J. Boonstra
A. Meydam
C. Paasse

Het saldo van het bedrijfsschoolspaarboekje werd uitgereikt aan:

H. Heiden
H. Weeda
T. C. Dijkgraaf

Het artistieke gedeelte

Vóór en na de uitreiking van de diploma's was er dan het cabaret-programma, waarvan we al zeiden, dat het van hoog gehalte was. Het begon gelijk al prettig, omdat er gelukkig geen conferencier op ons losgelaten werd, die ging vertellen dat hij het hier zo gezellig vond. Nee, de zes artiesten hadden een leuke entrée bedacht, een soort parodie op de titel: „Ons huis staat overal”. Daarna kwam het onvermijdelijke accordeon-duo. „Les deux Jeateux” begonnen hun optreden met de ontzettend blijde gezichten van lieden, die eindelijk, eindelijk voor het Bol-

Nico Ramp (met zijn zelfgemaakte boot) en Klaas Dekker schijnen te zeggen: „Nou dames, wat zeg je daar nou wel van? Steengoed, hè?”

nesser publiek mogen spelen, maar deden dat toch goed. Vooral na de pauze gaven zij een sublieme vertolking van het voorspel uit Verdi's Traviata en de Sabeldans van Katchaturian.

Henk Bouwman was de goochelende conferencier, heel geestig en gevat. In zijn optreden met kaarttrucs had hij de assistentie van de heren H. Stibbe en A. Meydam, die een compliment verdienen voor het goede tegen spel, dat ze leverden.

Judith de Leeuw bracht zichzelf en een aantal liedjes voor het voetlicht en het was allebei goed.

En dan „de Spelbrekers”. Een reeds jarenlang bestaand duo, dat zich nog altijd in een grote populariteit mag verheugen en dat zich een vaste, door ieder gekende en erkende plaats in de amusementswereld heeft verworven. Dat is niet gering. Hoeveel duo's, trio's en andere combinaties in allerlei samenstellingen worden niet gevormd om na enkele jaren weer voorgoed van het toneel te verdwijnen?

„De Spelbrekers” breken echter al jaren spel. Op een prettige manier brengen zij hun liedjes, ongekunsteld, geestig, vlot en zonder die hinderlijke branie, die we allemaal verfoeien. De pianist begeleidde hen meesterlijk. Al met al: Een fijne, hoogstaande avond.

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

POSTZEGELVERENIGING „BOELE"

Op de ruilavond van 21 oktober jl. werd het 100ste lid ingeschreven bij onze vereniging. Voor hen die ook verzamelaar zijn (hoe groot of hoe klein ook) is bij ons altijd wel wat te vinden om te ruilen of zeer goedkoop te kopen. Wij kunnen door aankoop van verzamelingen voordelig onze eigen rondzendingen verzorgen, omdat wij handelaren en tussenpersonen uitschakelen en het inplakken enz. geheel belangeloos doen.

Ook is het mogelijk dat leden zelf boekjes voor de rondzending of kavels voor de eigen veiling inzenden. Ons streven is alle leden zo goed mogelijk in hun hobby bij te staan. Daarnaast geven we regelmatig een lezing op dit gebied met dia's verduidelijkt. Ook lektuur is in circulatie. Wist u, dat u bij ons de Nederlandse zegels ± 20% goedkoper kunt kopen dan waar ook? Dat onze buitenlandse zegels ± 30-40% worden afgeprijsd?

Wist u, dat wij zaterdag 21 december a.s. een tentoonstelling organiseren in de grote kantine van ons bedrijf en dat daar bijzondere inzendingen te bezichtigen zijn, ook voor niet verzamelaars?

Dat de toegang geheel gratis is, dat u van ons bestuur advies kunt krijgen over uw verzamelgebied of voor beginners hoe zo'n verzameling te beginnen?

Onze eerstvolgende ruilavonden zijn op 18 november en 16 december a.s.

Wanneer u er belangstelling voor hebt, kom dan eens in onze grote kantine kijken. Het zal u opvallen hoe gezellig en sfeervol deze avonden zijn. Wij weten dat er nog vele verzamelaars in ons bedrijf zijn, die niet goed raad weten met hun zegels. Met een goed advies zouden deze verzamelaars een waardevol geheel kunnen krijgen.

De contributie bedraagt f 0,50 per maand, waarvan een gedeelte weer terugvloeit naar de leden, uit gemaakte winsten, uit rondzendingen, provisies, handelaar enz. Wij verwachten u op 18 november a.s. te 19.30 uur in onze grote kantine.

Het Bestuur

Personalia

In dienst getreden

- 19. 9 M. Padin Nogueira, hellingbediende
V. Nogueira Gonzalez, brander
- 20. 9 J. Doval Gonzalez, el.-lasser
J. Vidal Fernandez, brander
- 23. 9 G. Hempenius, werfautochauffeur
N. Oldenburger, ijzerwerker
- 24. 9 P. Flores Hernandez, aanhouder
- 25. 9 L. Vidal Abal, hellingbediende
F. Santorum Ventoso, h.-bankwerker
- 26. 9 A. Fernandez Diz, stellingmaker
- 27. 9 M. Santomé Martinez, el.-lasser
B. Pineiro Oubina, el.-lasser
- 30. 9 R. Blanco Romero, h.-bankwerker
A. Torres Lira, el.-lasser
- 1.10 J. Tamerius, kantoorbediende
Jac. Dekker, bedrijfsassistent
- 2.10 L. Velasquez Montero, brander
- 7.10 J. F. van Grevenstein, volontair
J. H. M. Hofstede, hulp-bankwerker
- 8.10 B. M. Faza Luis, el.-lasser
- 9.10 J. Martinez Gutierrez, el.-lasser
- 10.10 Mej. J. van Reede, werkster (log.geb.)

Terug uit militaire dienst

- 7.10 J. van Pelt, scheepsbeschieter

JONGENS EN MEISJES, OPGELET !!

Een brief van St. Nicolaas

Enkele weken geleden zat er in de kantoorbrievbus een heel mooie rode enveloppe met een grote, deftige postzegel er op. We begrepen er eerst niets van, maar toen we de enveloppe opengemaakt hadden, werd het duidelijk. 't Was van Sinterklaas. Er zaten twee brieven in, of beter gezegd, een briefje en een brief. Op het kleine briefje stond: Geachte Heer, wilt u de brief, die hierbij zit, in Boele-Nieuws zetten? Ik heb wat aan de Boelkinderen te vragen, ziet u. Hartelijk bedankt". Afzender: Sint. Nou, hier is die brief dan van Sinterklaas:

BESTE JONGENS EN MEISJES,

Het is bijna weer een jaar geleden, dat ik bij jullie in Bolnes op bezoek was, maar ik ben het nog niet vergeten hoor! Nee, want ik kom altijd graag naar die mooie zaal, want 't is er zo gezellig en..... jullie kunnen zo mooi zingen. En misschien vinden jullie het vreemd, maar over dat zingen wilde ik jullie wat vragen en daarom schrijf ik deze brief. Dat doe ik anders nooit. Vorig jaar heeft de mijnheer, die altijd piano speelt, een nieuw Sinterklaas-liedje met jullie ingestudeerd en dat vond ik prachtig. Jullie kregen toen allemaal een briefje, waarop de woorden stonden van dat nieuwe lied.

Naar militaire dienst

- 27. 9 H. Bestebreurtje, h.-bankwerker
H. Blokzijl, hulp-bankwerker
- 1.10 J. H. Deppe, bankwerker

Gepensioneerd

- 4.10 A. v. d. Pligt, corveeër

De dienst hebben verlaten

- 1. 8 J. Martinez Mayor, ijzerwerker
- 21. 8 R. Padilla Plaza, ijzerwerker
- 19. 9 D. Dutta, praktikant (scheepsbouw)
P. Vera Cazorla, bankwerker
- 20. 9 J. M. Geven, bankwerker
P. Brouwers, ijzerwerker
A. Trasancos Andres, brander
- 4.10 C. C. Moutaahan, onderh.bankwerker
T. Markestein, slijper
- 1.10 mej. A. E. Boer, lokettiste
- 11.10 J. F. Sahertian, hulp-bankwerker

Willen jullie dat liedje weer zingen, als ik op 7 december even aan kom? Daar zullen jullie me een groot plezier mee doen. Misschien ben je de wijs een beetje vergeten, maar die mijnheer van de piano zal je wel helpen. Als je de woorden van tevoren maar goed uit je hoofd leert. Heb je het briefje niet meer? Geeft niks hoor, dit zijn de woorden:

Sinterklaas, Sinterklaas is bij Boele,
En dan is het een reuze feest,
Alle kinderen juichen en joelen:
In de Boelezaal genieten wij het meest
ja, ja!
Sinterklaas, Zwarte Piet, vergeet
Bolnes toch niet.
Omdat wij 't allen zo gevoelen,
Dat het vijf decemberfeest.
Altijd 't mooiste is geweest
In de kantine van Boele.

Komt het voor elkaar, jongens en meisjes?
Prachtig, tot 7 december in de kantine-zaal!

Sint Nikolaas.

- J. E. Kooyman, hulp-ijzerwerker
P. Visser, scheepsbeschieter
- 15.10 B. Groen, transporteur
- Gehuwd**
- 19. 9 J. H. Deppe met mej. W. van Vugt
- 4.10 C. de Snoo met mej. A. G. Stuivenberg
- Geboren**
- 23. 9 Johannes Willem, zoon van de heer en mevrouw Snijders-Kreuk
- 3.10 Neeltje, dochter van de heer en mevrouw Hofland-de Ruiter

Het gecombineerde december/januari-nummer van Boele-Nieuws zal ongeveer een week voor Kerstmis verschijnen. Eventuele kopie moet vóór 7 december ingeleverd worden.

DE REDACTIE